

Analiza a situación sociolingüística do galego entre a mocidade en comparación co catalán e o éuscaro. Comenta os factores que condicionan o seu uso. Reflexiona sobre as posibles causas e consecuencias desta situación e sobre as medidas que se poderían adoptar para reverter a tendencia actual

A mocidade galega en idade escolar fala peor a lingua propia que cataláns e vascos

A mocidade galega en idade escolar presenta un menor dominio da lingua propia en comparación coa mocidade de Cataluña e Euskadi no que respecta ao catalán e ao éuscaro. Segundo os datos recollidos, os mozos e mozas galegas menores de 20 anos falan o galego con menor frecuencia e cunha menor competencia ca os seus homólogos nestes outros territorios. A situación é especialmente preocupante se temos en conta que, no conxunto da poboación, o galego segue a ter unha presenza maior que o catalán e o éuscaro. Porén, a evolución xeracional é diferente: mentres que en Cataluña e no País Vasco as novas xeracións teñen mellor competencia e maior uso das súas linguas propias, en Galicia dáse o proceso contrario. Canto máis nova é unha persoa, menor é a súa probabilidade de falar galego con fluidez ou de empregalo de maneira habitual no seu día a día. [...]

A escola xoga un papel fundamental nesta dinámica, xa que o sistema educativo en Galicia non asegura un uso suficiente da lingua galega para que os máis novos a adquiran con normalidade. A pesar da existencia dunha normativa que debería garantir a súa aprendizaxe, a realidade mostra que unha parte importante do alumnado galego remata a súa formación con dificultades para expresarse en galego. [...] En Cataluña e Euskadi, pola contra, os modelos de inmersión lingüística facilitan que os estudantes acaden un dominio elevado das súas respectivas linguas propias. Este modelo educativo, xunto co respaldo institucional, contribúe a que a mocidade manteña o uso do catalán e do éuscaro en máis ámbitos da súa vida.

Ademais do ensino, o contexto social tamén inflúe de maneira decisiva. A presión do castelán como lingua dominante en Galicia dificulta a transmisión interxeracional do galego. Moitas familias galegofalantes optan por falar castelán cos seus fillos, xa sexa por presión social, por pensar que terá máis utilidade no futuro ou porque os nenos e nenas teñen unha exposición limitada ao galego nos medios de comunicación e no lecer. [...] En Cataluña e Euskadi, os medios en lingua propia teñen unha maior presenza, o que reforza a súa aprendizaxe e uso. Pola contra, en Galicia, a televisión, as redes sociais e as plataformas dixitais están amplamente dominadas polo castelán, o que reduce as oportunidades de contacto dos mozos e mozas co galego en contextos informais e de lecer.

Mentres que o catalán e o éuscaro contan cunha planificación lingüística que promove o seu uso e prestixio entre a mocidade, en Galicia as políticas lingüísticas non teñen o mesmo impacto, e o galego vese relegado a un papel secundario. [...] Sen medidas eficaces que reforcen a súa presenza no ensino, na cultura e nos espazos dixitais, a tendencia actual pode levar a unha diminución aínda maior do seu uso entre as novas xeracións, comprometendo a continuidade da lingua a longo prazo.

<https://praza.gal/acontece/a-mocidade-galega-en-idade-escolar-fala-peor-a-lingua-propia-que-catalans-e-vascos> (Adaptación)

Posíbel resposta

A situación do galego entre a mocidade é motivo de preocupación, xa que se atopa en proceso de minorización. A pesar de ser a lingua propia de Galicia, o seu uso é moito máis reducido que o do castelán, que se considera a lingua hexemónica. Este contexto de diglosia dificulta a normalización do galego, xa que a lingua propia está limitada principalmente ao ámbito doméstico e rural, mentres que o castelán predomina en contextos educativos, culturais e mediáticos.

En comparación co catalán e o éuscaro, as políticas lingüísticas en Galicia foron menos eficaces na promoción e protección do galego. En Cataluña e no País Vasco, as políticas de inmersión lingüística e a promoción activa das súas linguas en todos os ámbitos da vida diaria resultaron en logros significativos na súa normalización, permitindo á mocidade manter un uso fluído das súas linguas propias.

Para garantir a continuidade do galego entre as novas xeracións, é fundamental adoptar medidas máis efectivas. Un exemplo recente é a campaña "Galego de tranquis" lanzada pola Área de Normalización Lingüística da Universidade de Vigo. Esta iniciativa anima a comunidade universitaria a comezar a usar o galego de forma voluntaria e sen presións, promovendo o seu uso de maneira natural e sen afogos.

Outra acción destacada é o proxecto "Aquí tamén se fala" do IES Rafael Dieste da Coruña, que promove o uso do galego entre a mocidade a través de actividades multidisciplinares e a participación activa de estudantes, impactando positivamente na visibilización do galego en espazos públicos.

Ademais, a campaña "Os nosos lugares, na nosa lingua" da Mesa pola Normalización Lingüística defende a toponimia galega, sensibilizando á cidadanía sobre a importancia de respectar e utilizar os nomes de lugar na nosa lingua.

Estas iniciativas demostran que é posible promover o uso do galego entre a mocidade de maneira atractiva e efectiva. Para reverter a tendencia actual, é necesario reforzar políticas lingüísticas que inclúan a lingua galega en todos os ámbitos da vida diaria, garantindo a súa presenza no sistema educativo, nos medios de comunicación e nas novas tecnoloxías.